

planløst, det er Spilb. af Kræfter og Arbeide, et Tab for hver eneste Dag, vi leve her. Der er ingen Orden paa nogen Ting i vore økonomiske Forhold. Det er min og mine Meningsfællers Overbevisning, at De aldrig hjælpe Arbeiderne eller den store Del af Befolkningen fuldt ud ved nogle af disse Principer. De hjælpe dem ikke, for vi komme ind paa det, som ogsaa det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) freisfede ind paa, at vi skulde til andre indgribende Reformere paa det økonomiske Gebet paa en anden Fordeling af Arbeidets Udbytte, paa andre Eiendomsforhold i det Hele taget, hvis vi skulle naae til at gaabe den store Del af Befolkningen. Den Rei komme de, Herrer til at gaa, hvad enten de ere Bestyttelses- eller Frihandelsmænd, hvis de ville gaabe den almene Del af Befolkningen. Jeg skulde ikke have fastet mig ind i Debatten om dette Spørgsmaal, thi det er ogsaa min Mening, som den ærede sidste Taler udtalte, at det under de nuværende Forhold ikke fører til Noget, hvis ikke den høitærede Finanzminister i Gaar havde benyttet nogle Udtalelser, som af et andet Medlem ere betegnede som meget smukke, men som i Grunden, for mig og Andre, ikke staa som Andet end Frajer, der hører en svunden Tid til. Han brugte den Udtalelse, at vi ville ikke bestytte for den enkelte Mand, men for at Arbeiderne kunne beholde den Fortjeneste, de have; vi ville Bestyttelse for det nationale Arbeide. Jeg tror nu ikke at Arbeideren, som jeg har sagt, vil kunne naae nogen stor Fordel ved Bestyttelses-Systemet, thi hvem er det, som i det Hele kommer til at betale Bestyttelsen? det er vel Forbrugerne! og Forbrugerne her i Landet, hvem er det? Det er den overordentlig store Del af Befolkningen, Arbeiderne. Selv om de kun ere i Stand til hver især at forbruge lidt, saa bliver det dog Befolkningens store Masse, det bliver Arbeider-Befolkningen. Men der er en anden Ting, som ogsaa kortelig er bleven berørt af andre Medlemmer, men som for mig er det overordentlig Bæsentlige, og det er dette: Naar har de Herrer Bestyttelsesmænd, som bestandig raabe paa, at de ville have Bestyttelse for Arbeidernes Skyld, nogeninde viist Tegnet, at de i Virkeligheden ville bestytte Arbeiderne, naar de først have faaet Bestyttelse for den Industri, som Arbeiderne skulde udføre? Nei, saa have de ganske rolig aabnet en Port for Udlandets Arbeidskraft. De have aldrig spurgt om Andet, end hvor de fik den billigste Arbeidskraft fra, men de have tjøbt den, hvor de kunde faae den, fra Sverig, fra Tyssland, fra hele Verden, rundt omkring fra er den strømmet ind, og aldrig have de

tænkt paa, at naar de først fik Bestyttelse, saa skulde Arbeiderne have Noget af det Udbytte, de indvandt. Nei, de have søgt at finde den billigste Arbeidskraft, hvor de kunde finde den, selv i Kina; men det var dem ikke billigt nok, og de naaede det ikke. Saaledes ere de Herrer Bestyttelsesmænds Theorier, og dog vove de at paastaa, at de bestytte for Arbeidernes Skyld. Jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Finanzminister, om han vil være med til at virke for, at der kan fremkomme en international Arbeider-Lovgivning, som kan bestytte Arbeiderne saaledes, at de kunne faae den Fordel af Bestyttelsen, som han synes at være Talsmand for at indføre; det forekommer mig, at det vilde være Konsekvensen af hans Udtalelser. Jeg vil ikke dermed have sagt, at jeg vil være Tilhænger af den Slags Love, som Ministeren maaste paa dette Omraade vil være med til at indføre. Jeg ønsker dog at vide, om han ikke vil være med til, at vi i Virkeligheden faae en Bestyttelse for Arbeiderne mod den tilstrømmende Arbeidskraft, som absolut bringer Arbeidslønnen ned til det Niveau, der er akkurat nødvendigt for at Arbeideren kan eksistere. Vi kunne se det rundt omkring paa Godsejernes Herregaarde, paa mange Steder er Hovedmassen af Arbeiderne indført Arbeidskraft; vi kunne se det ude paa det Arbeide, som er bleven rost som et nationalt Størværk, som det, der skal værne os i Fremtiden. Har den ærede Minister nu brudt sig det Allermindste om, hvorledes han der fik den fornødne Arbeidskraft fra? Nei, naar den danske Arbeider ikke var tilstrækkelig underkøbt til at arbeide ham billigt nok, saa har han indforskrevet svensk og anden Arbeidskraft, og paa hvilke Vilkaar? Den ærede Minister jagde i Gaar, at vor Arbeidsløns herhjemme var for høj, derfor kunne vi ikke konkurrere med Udlandet og ikke producere billigt nok, og det sluttede han deraf, at man kunde faae Udlandets Arbeidere til at reise hertil og søge om Arbeide; det maatte være Bevis for, at Udlandets Arbeidere lønnes daarligere i deres Hjemstavn end vore Arbeidere lønnes. Nei, Sagen er den: Paa hvilken Maade blive disse Folk loffede hertil? Under hvilke Forhold er det? Der bliver overteret i fremmede Blade af de Entreprenører, som man har overladt Arbeidet til, og saa blive de loffede herind ved store Lønninger, men hvorledes ere de saa situerede, naar de saa komme herind? I den største Glendighed, maaste værre end i deres Hjemstavn, men de kunne ikke komme tilbage igjen, fordi de staa fuldstændig blottede for Alt. Har man altsaa Noget, hvormed man